

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/71/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820201602
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3820201602.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., C. XXX/X, právne zastúpený V4 JURISTIC group, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Furdekova 16, IČO: 50 192 205, proti žalovanému D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., F. XXX/X, právne zastúpený JUDr. Dašou Taschovou, advokátkou so sídlom v Prievidzi, M. Mišíka I.2752/4A, o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 24. júla 2023, č.k. 18C/11/2020-310 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 34.010,27 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku potvrdzuje.

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti vo výroku II., a to v časti týkajúcej sa zamietnutia nároku na úroky z omeškania vrátane súvisiacich výrokov III., IV. zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie výrokom I. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 34.010,27 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v zostávajúcej časti žalobu zamietol, žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 92,38 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením a výrokom IV. priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 415, § 444, § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tiež § 5 ods. 1 a § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. Žalobca sa v prejednávanej veci domáhal voči žalovanému náhrady škody za SSU z dôvodu, že žalovaný mu protiprávnym konaním spôsobil otras mozgu, pomliaždenie a presiaknutie krvou okolia ľavého oka, podspojkový hematóm ľavého oka, zakrvácanie jarmovo čeľustného komplexu s minimálnou dislokáciou. Zodpovednosť žalovaného nebola v konaní sporná a je zrejmá z rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 1T/37/2018-144 zo dňa 11.06.2018. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania na základe znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného D. G. preukázané, že žalobca si uplatnil náhradu za SSU v sume 9.616,32 eur, t.j. 504 bodov pri hodnote 1 bodu = 19,08 eur. V tomto znaleckom posudku znalec uviedol položku 253 - vážne mozgové alebo duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy s počtom bodov 423 a položku 258 - traumatické postihnutie trojklaného nervu s počtom bodov 81. Bodové ohodnotenie znalec s poukazom na § 10 ods. 4 zákona

č. 437/2004 Z.z. navýšil o 62,55 %. Navýšenie odôvodnil tým, že SSU obmedzilo žalobcu vo všetkých oblastiach spoločenského uplatnenia a toto ohodnotenie bolo potrebné navýšiť primerane k veku v čase utrpeného poranenia. Poranenie utrpel vo veku 28 rokov, k tomu prináleží navýšenie 62,55 % (100 % = vek 1 rok, 0 % = 73 rokov, teda priemerný vek dožitia muža na Slovensku, jeden rok života do priemerného dožitia predstavuje 1,39 % navýšenia). Žalovaný namietal správnosť bodového navýšenia s poukazom na tvrdenie znalca

o obmedzení žalobcu vo všetkých oblastiach života s tým, že toto nie je ničím podložené a znalec neuviedol žiadne konkrétne obmedzenia. Ust. § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. umožňuje posudzujúcemu lekárovi, ak bude mať za preukázané, že sú naplnené predpoklady pre využitie tohto osobitného práva na zvýšenie bodového ohodnotenia, pristúpiť k tomuto zvýšeniu, pričom je povinný tak urobiť vždy primerane. D. G. vyložil toto ustanovenie, odôvodnil ho najmä vekom žalobcu, ktorého zdravotný stav bol poškodený vo veku 28 rokov protiprávnym konaním žalovaného. Znalec sa pred vypracovaním posudku oboznámil so zdravotnou dokumentáciou a skonštatoval, že pred nehodou bol zdravý, po nehode, následnej operácii a liečbe sa jeho zdravotný stav zmenil. Zdravotný stav zistený z odborných vyšetrení a z vyšetrenia znalcom a trvalé následky po úraze sú: depresívna poúrazová porucha, bolesti hlavy a bolesti nervov, vetvy trojklaného nervu vľavo a záhlavových nervov obojstranne. Súčasný zdravotný stav je s najväčšou pravdepodobnosťou v príčinnej súvislosti s predmetným úrazom, prognóza je nejasná.

3. Žalovaný sa snažil preukázať, že incident zo dňa 29.08.2017 negatívne neovplyvnil ďalší život žalobcu, a to výpoveďou svedkyne H. E., ktorá je manželkou žalovaného, a teda vyhovie žalobe by bolo aj v jej neprospech. Z výpovede svedkyne vyplynulo, že sa vie vyjadriť iba k spôsobu života žalobcu do roku 2016, kedy sa s ním rozišla a k neskoršiemu obdobiu sa vyjadrovala iba na základe počutého od maloletého dieťaťa. Žalobcu opísala ako človeka bez akýchkoľvek záujmov, akýchkoľvek aktivít, sediaceho doma, ktorý sa vyhýba manuálnej práci. Napriek tomu si ho v 15-tich rokoch ako športovkyňa vybrala za partnera. Napätý a konfliktný vzťah medzi svedkyňou a žalobcom je zrejmý zo spisu vedeného na súde pod sp. zn. 9P/1/2018. Výpoveď svedkyne bola v rozpore s výpoveďou svedka I. C., ktorý bol v pravidelnom kontakte so žalobcom pred aj po incidente. Tento svedok uviedol, že žalobca bol usmiaty človek, chodil na nočné, veľa pracoval aj mimo pracovného pomeru, chodil mu kamarátsky vypomáhať na dom, robil dlažbu a práce okolo domu. Po úraze nevydrží dlho pracovať, bolí ho hlava. Častokrát spomína, že sa nevyšpal a bolí ho hlava. Žalovaný tiež poukazyval na závery znaleckého dokazovania v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/1/2018, kde zo znaleckého posudku vypracovaného A. J. H., ktorý bol vypracovaný za účelom posúdenia vhodnosti striedavej starostlivosti maloletého dieťaťa žalobcu a jeho bývalej partnerky sa znalec pri jeho vypracovaní zaoberal inou problematikou a nehodnotil zmenu psychického stavu žalobcu po úraze.

4. Žalobca bol pred incidentom zdravým mužom, ktorému bola v dôsledku incidentu uznaná invalidita, a to odborným posudkom zo dňa 09.09.2019, pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav u neho došlo k poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % a miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola určená na 45 %. Táto skutočnosť priamo vyvracia tvrdenia žalovaného, že incident nemal vplyv na pracovnú oblasť života žalobcu. Na základe vykonaného dokazovania tak možno konštatovať, že incident zo dňa 29.08.2017 spoločenský život žalobcu obmedzil tak, ako to konštatoval D. G. vo svojom znaleckom posudku, ktorý s prihliadnutím na vek žalobcu zvýšil bodové hodnotenie o 62,55 %. Preto súd konštatuje, že hodnota 1 bodu nebola sporná a v tejto časti žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na vyplatenie sumy 9.616,32 eur v prospech žalobcu.

5. Na základe znaleckého posudku vypracovaného D. C. D. zo dňa 28.08.2019 si žalobca uplatnil náhradu za SSU v sume 24.312 eur, t.j. 1.200 bodov pri hodnote 1 bodu = 20,26 eur. V tomto znaleckom posudku znalec uviedol položku 255

- vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov s rozmedzím 260 - 1.300 bodov, pričom znalec určil 600 bodov. Keďže k úrazu a psychickým poruchám u poškodeného došlo vo veku 28 rokov, kedy bol na vrchole fyzickej, psychickej, spoločenskej a profesionálnej zrelosti a zručnosti, toto bodové ohodnotenie podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. zvýšil na dvojnásobok vzhľadom na poškodenie, ktoré utrpel pri predmetnom úraze, teda celkovo poškodenému za úraz prislúcha 1.200 bodov. Žalovaný tento nárok neuznal s poukazom na to, že v znaleckom posudku znalec nekonštatuje, v ktorých bežných činnostiach poškodeného obmedzujú následky úrazu, neexistoval spôsob života poškodeného pred a po úraze a nevenoval pozornosť ostatným okolnostiam. Žalovaný navrhol vo veci ustanoviť znalca z odboru psychiatrie, ktorý sa vyjadrí k jeho

psychickému stavu. D. I. K., súdna znalkyňa, vo svojom znaleckom posudku zo dňa 10.01.2023 riadne zodpovedala všetky položené otázky konštatujúc, že po trestnom čine sa psychický stav žalobcu zhoršil, utrpel psychickú traumu, ktorej následkom sa u neho rozvinula psychická porucha Posttraumatická stresová porucha v komorbidite s Depresívnou poruchou stredne ťažkou. Diagnostikovaný stav žalobcu je v príčinnej súvislosti s trestným činom ublíženia na zdraví zo dňa 29.08.2017. Duševné poruchy, ktoré sa u žalobcu rozvinuli, spadajú pod položku 255 s bodovým rozmedzím 260 - 1.300 bodov, pričom znalkyňa ich ohodnotila 600 bodmi a toto bodové ohodnotenie podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. vzhľadom na mladý vek žalobcu a jeho invalidizáciu navýšila o 100 %. Bodové ohodnotenie SSU oboch znalcov, D. D. aj D. K. je zhodné, rovnako aj jeho navýšenie o 100 %. Žalovaný mal námietky aj voči tomuto znaleckému posudku a po výsluchu znalkyne na pojednávaní bolo jeho právnej zástupkyňi umožnené klásť znalkyni otázky na odstránenie sporných skutočností. Právna zástupkyňa navrhla vo veci vykonať ďalšie znalecké dokazovanie znaleckou organizáciou. Súd tento návrh na vykonanie dokazovania zamietol z dôvodu jeho neopodstatnenosti. Znalecký posudok na kontrolu záverov znaleckého posudku D. D. už bol vypracovaný. Skutočnosť, že jeho závery nie sú v súlade s očakávaniami žalovaného, neodôvodňuje ďalšie znalecké dokazovanie. Znalkyňa D. K. počas výsluchu na pojednávaní uviedla, že život žalobcu pred incidentom zisťovaný a zohľadňovaný bol, pričom pri jeho hodnotení sa nevychádza len z tvrdení poškodeného, ale zo všetkých dostupných materiálov. Úmyselné zavádzanie poškodeným je pritom možné psychiatrom odhaliť. Posttraumatická stresová porucha je psychická porucha, ktorá má jasnú kauzalitu. Pokiaľ je trauma silná, môže sa vyvinúť u akejkolvek osoby, či ide o harmonickú alebo precitlivelú osobu.

6. Ani predložená SMS komunikácia nepreukazuje, že by zdravotný stav žalobcu a spôsob jeho života po incidente nebol zmenený a že psychické problémy žalobcu nevznikli v priamej súčinnosti s incidentom zo dňa 29.08.2017. Je pochopiteľné, že žalobca po odhalení nevery svojou partnerkou neprežíval príjemné obdobie, s tým, že z predložených znaleckých posudkov vyplýva, že žalobcov zdravotný stav je zmenený v príčinnej súvislosti s incidentom a nepriaznivými životnými situáciami, ktoré žalobca prežil. Námietku žalovaného, že žalobca vyhľadal psychiatrickú pomoc až pol roka po úraze v L., súd nepovažuje za dôvodnú. Psychický stav žalobcu sa po incidente vyvíjal a je pravdepodobné, že po incidente bola pre neho prioritou liečba fyzických poškodení a až následne si začal uvedomovať a vnímať psychické problémy. Tvrdenia žalovaného, že psychický stav žalobcu je ovplyvnený aj nepriaznivou životnou situáciou pred útokom zostali nepreukázané. Oba znalecké posudky vypracované psychiatrami určili kauzalitu medzi útokom a vznikom škody u žalobcu. Čo sa týka zvýšenia bodového ohodnotenia, toto je v kompetencii posudzujúceho lekára. Nebolo sporným, že ku škodovej udalosti došlo vo veku 28 rokoch žalobcu, kedy bol na vrchole fyzických síl, čo je potrebné vziať pri posudzovanom zvýšení do úvahy. Bola mu priznaná invalidita s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 %. Skutočnosť, že si žalobca po incidente našiel novú partnerku a narodilo sa mu ďalšie dieťa, mu nemôže byť na ujmu a nepreukazuje, že v oblasti spoločenského života nie je po incidente obmedzovaný. Aj keď žalobca absolvuje výlety, dovolenky, neznamená to, že si ich môže užiť rovnako ako pred incidentom.

7. Čo sa týka námietky žalovaného, že SSU malo byť ohodnotené lekárskeho posudkom vypracovaným posudzujúcim lekárom a nie znaleckým posudkom, súd považuje za neopodstatnenú. Znalecké posudky boli vypracované odborne spôsobilými osobami, ktoré zápisom do zoznamu znalcov znášajú v porovnaní s inými lekármi vyššiu mieru zodpovednosti za vypracovanie posudku. Pokiaľ sa žalobca rozhodol obstaráť na preukázanie jeho nároku znalecký posudok bez predchádzajúceho oslovenia lekára, nie je takýto postup porušením zákona a nemá vplyv na preukázanie SSU. Tento postup má vplyv na náhradu nákladov, ktoré v súvislosti s vypracovaním posudkov vznikli, a ktoré si žalobca uplatnil vo výške 523,45 eur a 800 eur. Žalovaný takto uplatnený nárok namietal. Keďže žalobca mohol primárne požiadať lekára o vypracovanie posudku, ale obrátil sa priamo na znalca, súd nepovažuje tieto výdavky za účelne vynaložené, pretože za dôvodné by súd považoval výdavky vzniknuté v súvislosti s lekárskeho posudkom. Žalobca nepreukázal, akú sumu by za vypracovanie posudku vynaložil, pretože žalobcom predložené cenníky nepreukazujú, akú sumu by zaplatil v prípade vyžiadania lekárskeho posudku ošetroujúcim lekárom. Preto súd považoval za nedôvodnú žalovanú čiastku 523,45 a 800 eur za vyplatené znalečné a v tejto časti preto žalobu zamietol.

8. Žalobcu tiež v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania nároku na náhradu prostriedkov vynaložených na liečbu, nákup medikamentov s tým, že dožiadaním zdravotnej poisťovne bolo zistené, že v období, z ktorého boli žalobcom predložené čitateľné pokladničné bloky, boli žalobcovi vydané lieky

s doplatkom poistenca v celkovej sume 81,95 eur. Vzhľadom k uvedenému súd zaviazal žalovaného zaplatením sumy 81,95 eur a vo zvyšnej časti považoval nárok za nepreukázaný, čo viedlo k jeho zamietnutiu.

9. O náhrade trov konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 2 CSP, kedy sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 35.357,83 eur, súd mu priznal sumu 34.010,27 eur a úspech žalobcu tak predstavuje 96,19 %. Žalovaný tak mal v konaní úspech v rozsahu 3,81 % a prevažný úspech v konaní mal žalobca, pričom jeho čistý úspech tak predstavuje 92,38 % a v tomto rozsahu mu súd nárok na náhradu trov konania aj priznal. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, pričom o konkrétnej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením. Pokiaľ ide o náhradu trov, ktoré platil štát, súd vychádzal z toho, že žalobca bol čo do nároku na náhradu za SSU úspešný v celom rozsahu. Znalecké dokazovanie, ktoré sčasti hradil štát bolo vykonané na návrh žalovaného, ktorý bol v tejto časti v celom rozsahu neúspešný, a preto súd považoval za spravodlivé náhradou trov štátu zaviazat' žalovaného.

10. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, a to proti výrokom I., III. a IV. citovaného rozsudku. Uviedol, že v prejednávanej veci boli vypracované viaceré znalecké posudky s pomerne zjavnými odchýlkami. Poukázal na znalecký posudok zo dňa 04.12.2017 vyhotovený pre účely trestného konania, vypracovaný znalcom D. M. D.

4 mesiace po incidente, ktorý v posudku uviedol, že opakovane poškodeného vyšetril, doniesol záznam z neurologického ošetrenia, pričom znalec v tomto konaní uviedol, že úraz u poškodeného nezanechal trvalé následky na jeho zdraví, pričom z lekárskeho hľadiska sa jednalo o súbor ľahkých zranení s predĺženou dobou liečby. Znalecký posudok vypracovaný D. D. G. so záverom, že žalobca bude schopný vykonávať prácu, ktorú vykonával pred úrazom s tým, že znalecký posudok vypracovaný D. D. G. zo dňa 11.11.2018 uvádza, že súčasný zdravotný stav pacienta je s najväčšou pravdepodobnosťou v príčinnej súvislosti s predmetným úrazom a znalec konštatuje položku 253 s navýšením o 62,55 %, teda celkové bodové ohodnotenie 504 bodov. Ďalej je to znalecký posudok vypracovaný D. C. D. zo dňa 28.08.2019, teda

9 mesiacov od predchádzajúceho znaleckého posudku, ktorý stanovuje diagnózu pri položke 255, ktorú ohodnotil bodovo na 600 bodov s navýšením o 100 % na 1.200 bodov. Znalecký posudok vypracovaný D. I. K. zo dňa 10.01.2023 konštatuje, že nepredpokladá, že by na prítomnosť posttraumatických porúch mali vplyv iné okolnosti s tým, že v odpovedi na to, v ktorej konkrétnej bežnej životnej činnosti následky úrazu obmedzujú žalobcu, znalkyňa konštatuje, že ho nevylučujú zo žiadnej činnosti, len obmedzujú a nevyjadriala presne, o aké obmedzenia ide. Poukázal tiež na znalecký posudok zo dňa 02.11.2018 vypracovaný pre účely konania vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9P/1/2018, v ktorom znalec konštatuje, že žalobca má tendenciu objektívne zranenia zveličovať, agravovať, a to v rámci svojho psychického prežívania, kde má tendenciu zveličovať negatívne psychické symptómy. Jedná sa o určitú formu resentimentu za to, že ho matka jeho syna opustila a dala prednosť inému mužovi. Preto uviedol, že znalecké posudky sú zjavne nejednotné a nedostatočne odôvodnené. V rámci hodnotenia vykonaných dôkazov nebolo súdom zistené, či položka 255 nesubsumuje aj položku 253, nakoľko u oboch ide o duševnú poruchu po úraze a jedná sa o duplicitne priznané a v nesprávnej výške náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalovaný má tiež pochybnosti o tom, či je možné vykonať záver znaleckého dokazovania o vážnej duševnej poruche bez predchádzajúcej hospitalizácie pacienta a jeho dlhodobého pozorovania. Vychádzajúc z obsahu znaleckých posudkov mal súd k dispozícii pri vyhodnocovaní dôkazov ucelenejšie informácie o psychickom stave s tým, že podľa názoru žalovaného žalobca preukázateľne pri znaleckom dokazovaní fabuloval v snahe dosiahnuť čo najvyššie odškodnenie. Z výsluchu svedkyne, matky žalobcovho syna, jednoznačne vyplýva, že žalobca od 18 rokov riadne nepracoval a prostredníctvom rôznych vyšetrení, poistných udalostí a fabulovaných diagnóz, využíval na svoje prežitie systém nemocenského poistenia a poistného plnenia. Poukázal na genézu zamestnávania sa zo strany žalobcu, kedy tento od 01.07.2013 do 01.02.2019 pracoval spolu 22 mesiacov a nie vo fyzicky náročných pracovných zaradeniach. Nikdy nešportoval, sporadicky chodil na prechádzky, nikdy nebol na väčšej turistike, nebicykloval a ani nemal bicykel, nevenoval sa žiadnemu športu, nikdy nemal vzťah ku kultúre, nikdy nebol na hudobnom festivale, na zahraničnej dovolenke, prípadne viacdňovom výlete. Toto zdôraznil z dôvodu, že partnerka žalobcu, ktorá s ním žila od 20 rokov, sa vie vyjadriť k jeho pracovným návykom a záľubám. Okrem toho, pokiaľ by mal žalobca vážnu duševnú poruchu, nepodával by návrh na súd dňa 04.01.2018 na zverenie maloletého syna do striedavej osobnej starostlivosti. Takisto posúdenie pracovných obmedzení žalobcu konštatované v znaleckom posudku

č. XX/XXXX vypracovaného tým istým znalcom, ktorý vypracoval znalecký posudok č. XX/XXXX, považuje za plnohodnotný dôkaz v tomto konaní a súd naň mal prihliadať. Účelom SSU je kompenzovať zníženie možnosti spoločenského uplatnenia v súvislosti s poškodením na zdraví. Nepriaznivé následky musia trvalo sťažovať možnosť spoločenského uplatnenia poškodeného. Sťaženie spoločenského uplatnenia môže spočívať v obmedzení alebo úplnej strate možnosti voľby povolania alebo účasti na iných formách spoločenského uplatnenia. Pri náhrade škody sa tiež prihliada k spoločenskému uplatneniu poškodeného pred zranením. Úraz zjavne ani žalobcov spoločenský život žiadnym spôsobom neovplyvnil. Kúpil si rodinný dom, ktorý rekonštruuje prevažne svojpomocne, má dlhodobú partnerku, narodil sa mu syn, ktorého s partnerkou vychováva. Nebolo teda preukázané a odôvodnené, v akej konkrétnej oblasti života žalobcu obmedzuje znalcami konštatovaný zlý duševný zdravotný stav. Žalovaný v konaní namietol a rozporoval závery znaleckého dokazovania na riadne zistenie skutkového stavu za účelom revízie predložených znaleckých posudkov a za účelom zodpovedania otázky subsumácie záverov znaleckého dokazovania, navrhol vykonať kontrolné znalecké dokazovanie, čo súd na pojednávaní zamietol. Má preto za to, že z vykonaného dokazovania súd nevyvodil správne závery, nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a v celom rozsahu si osvojil závery znaleckého dokazovania bez súčasného prihliadnutia na vykonanie dôkazov výsluchom svedkov a námietok žalovaného. Má za to, že zvýšenie bodového ohodnotenia nie je len otázkou medicínskou, ale je tu priestor na posúdenie súdu. Súd môže náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia navýšiť najviac o 50 %. Na druhej strane, zákon č. 437/2004 Z.z. necháva aj posudzujúcemu lekárovi v rámci lekárskeho posudku možnosť primerane zvýšiť bodové ohodnotenie za SSU vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote. Takýto záver je lekár povinný jednoznačne odôvodniť, čo ani v jednom znaleckom posudku odôvodnené nebolo. Preto považuje zvýšenie ohodnotenia za nedôvodné a dôvody zvýšenia bodového ohodnotenia za nepreukázané. Žiadal preto, aby bol rozsudok vo veci samej vrátane súvisiacich výrokov III. a IV. zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalobca, a to proti výrokom II. a III. napadnutého rozsudku. Poukázal na tú skutočnosť, že výrok II. v časti, v ktorej bol jeho nárok zamietnutý, neobsahuje riadne odôvodnenie, nakoľko sa súd nevyjadril o dôvode zamietnutia nepriznania žiadneho úroku z omeškania z uplatnenej sumy. Ďalej súd vo výroku III. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 92,38 %, pričom percentuálne vyjadrenie úspechu nereflektuje na skutočný rozsah úspechu žalobcu. Žalobca si uplatnil nárok vo výške 35.357,83 eur, prvostupňový súd mu priznal plnenie vo výške 34.010,27 eur, čo v percentuálnom vyjadrení vyjadruje 96,19 %-nú úspešnosť. Súd konštatoval, že žalovaný mal úspech v rozsahu 3,81 % a následne skonštatoval, že čistý úspech žalobcu tak predstavuje 92,38 %. Keďže prvostupňový súd neodôvodnil, v čom mal žalovaný úspech v rozsahu 3,81 %, majú za to, že rozsudok je nepreskúmateľný, a teda zmätočný. Žiadal, aby bol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný síce spochybnil správnosť záveru znaleckého posudku, avšak jeho nesprávnosť nepreukázal. Poukázal na odôvodnenie súdu prvej inštancie v bode 42 s tým, že vo vzťahu k znaleckým posudkom považuje tvrdenia žalovaného za účelové a vyslovil domnienku, že takéto taktizovanie je motivované s cieľom spochybnenia vykonaného dokazovania. Čo sa týka výsluchu svedkyne, matky žalobcovho syna a dlhoročnej partnerky, uviedol, že žalobca pracoval a v tejto časti považuje odvolanie za zmätočné. Čo sa týka zvýšenia náhrady za SSU, pre nízky vek vraj nemôže byť dôvodom na 100 % zvýšenie. Uviedol, že lekár, znalec, ktorého súd poveril vypracovaním posudku, má možnosť oboznámiť sa s obsahom súdneho spisu a až následne vypracuje posudok, a preto považuje vyjadrenie žalovaného za nesprávne.

13. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu ako aj k odvolaniu žalobcu ďalej písomne nevyjadril.

14. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej vyhovujúcej časti vo výroku I. ako vecne správny potvrdiť a v napadnutej zamietavej časti, týkajúcej sa úrokov z omeškania, rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie z týchto dôvodov.

15. V prejednávanej veci preskúmaním rozhodujúcich skutočností majúcich pôvod v obsahu spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie zo strany žalovaného dôvodné nie je vo vzťahu k napadnutej vyhovujúcej časti rozsudku súdu prvej inštancie s tým, že súd prvej inštancie v tejto časti svoje rozhodnutie založil na konkrétnych ustanoveniach právnych predpisov, skutkovo vychádzal z konkrétnych zistení a ich následného správneho vyhodnotenia. Zároveň svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v § 220 ods. 2 CSP, a preto v tejto časti sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, konštatuje jeho správnosť a v dôvodoch a podrobnostiach na neho v zmysle § 387 ods. 2 CSP aj odkazuje.

16. V prejednávanej veci je z vykonaného dokazovania nesporné, že žalobca sa domáhal voči žalovanému náhrady škody za SSU z dôvodu, že žalovaný mu protiprávnym konaním spôsobil ujmu na zdraví s tým, že zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu je daná rozsudkom Okresného súdu Prievidza, č.k. 1T/37/2018-144 zo dňa 11.06.2018. V dôsledku protiprávneho konania žalovaného si následne žalobca uplatnil svoj nárok za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorých výšku preukazoval v prejednávanej veci znaleckými posudkami vypracovanými D. G., znalcom z odboru zdravotníctva, č. XX/XXXX zo dňa 11.11.2018, ako aj znaleckým posudkom D. C. D., č. X/XXXX zo dňa 28.08.2019. V dôsledku námietok zo strany žalovaného súd prvej inštancie v prejednávanej veci ustanovil znalkyňu D. I. K., ktorá vyhotovila v konaní v poradí tretí znalecký posudok, č. X/XXXX zo dňa 10.01.2023.

17. Žalovaný počas konania pred súdom prvej inštancie, ako i v rámci odvolacieho konania rozporoval závery znaleckých dokazovaní a žiadal, aby súd prvej inštancie v prejednávanej veci vykonal kontrolné znalecké dokazovanie za účelom revízie predložených znaleckých posudkov, pričom v rámci podaného odvolania vyšpecifikoval výhrady voči vykonanému znaleckému dokazovaniu. Mal za to, že prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, osvojil si závery znaleckého dokazovania, nedostatočne zdôvodnil zvýšenie bodového ohodnotenia, ktoré bolo navýšené o viac ako 50 %, kedy lekár takéto zvýšenie mal jednoznačne odôvodniť. Zároveň poukázal na výsledky znaleckých dokazovaní v rámci trestného konania vedeného pred Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 1T/37/2018, ako aj na výsledky znaleckého dokazovania vo veci týkajúcej sa úpravy práv a povinností rodičov, teda žalobcu a jeho bývalej partnerky k ich spoločnému dieťaťu, v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9P/1/2018, ako aj ďalšie tri znalecké posudky, ktoré boli vyhotovené pre účely konania, v rámci ktorého si žalobca voči žalovanému uplatňoval náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia.

18. V tomto kontexte odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že súd v civilnom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutia, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, nie strán sporu. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/1997). Procesnému právu účastníka navrhovať dôkazy, zodpovedá povinnosť súdu nielen o vznesených návrhoch a dôkazoch rozhodnúť, ale tiež pokiaľ im nevyhovie vo svojom rozhodnutí odôvodniť, prečo a z akých dôvodov tak neurobil. Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno založiť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu alebo vyvráteniu je navrhnutý dôkaz, je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania. Ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí, resp. nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Tretím dôvodom je nadbytočnosť dôkazu, teda argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bol už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overený alebo vyvrátený, čo je prejednávaný prípad.

19. Čo sa týka teda samotného znaleckého posudku, tak ako vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/188/2010, súd znaleckým posudkom nie je viazaný, hodnotí ho ako ktorýkoľvek iný dôkaz, pričom hodnoteniu nepodliehajú odborné znalecké závery z hľadiska správnosti, súd hodnotí presvedčivosť posudku, pokiaľ ide o jeho úplnosť vo vzťahu k zadaniu, k zásadám logického myslenia a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi.

20. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo/140/2019 vyplýva, že znalecký posudok je len jedným z dôkazov vykonaných v konaní, ktorý podlieha hodnoteniu súdu v zmysle zásad uvedených v čl. 15 a v § 191 CSP a jeho závery súdom nemôžu byť mechanicky preberané, pretože by to vo svojich dôsledkoch znamenalo popretie možnosti súdu hodnotiť dôkazy podľa svojho vnútorného

presvedčenia, privilegovanie znaleckého dôkazu a prenesenie zodpovednosti za skutkovú správnosť súdneho rozhodnutia na znalca, čo je postup z ústavného hľadiska neakceptovateľný. Ak vznikajú alebo naďalej pretrvávajú pochybnosti o niektorej odbornej otázke, tieto pochybnosti súd nemôže sám odstrániť vlastným názorom, ale musí znalcovi uložiť, aby podal vysvetlenie a vyjadril sa k doplňujúcim otázkam, či námietkam strán s tým, že ak má súd k dispozícii dva alebo viacero znaleckých, prípadne odborných posudkov s rozdielnymi závermi, musí ich zhodnotiť v tom zmysle, ktorý z nich a z akých dôvodov vezme za podklad pre svoje rozhodnutie.

21. Z tohto teda vyplýva, že súd hodnotí znalecký posudok ako jeden z dôkazov na základe zásady voľného hodnotenia dôkazov, a to samostatne aj vo vzájomnej súvislosti s inými dôkazmi. Hodnoteniu nepodliehajú odborné znalecké závery z hľadiska ich správnosti, ale súd hodnotí presvedčivosť takéhoto posudku, pokiaľ ide o úplnosť vo vzťahu k zadaniu a k zásadám logického myslenia.

22. Súd prvej inštancie sa v prejednávanej veci všetkými vyššie uvedenými princípmi dôsledne riadil, porovnával jednotlivé znalecké posudky, ktoré boli vyhotovené ako v rámci konania, kde sa žalobca voči žalovanému domáha náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, avšak aj s tými, ktoré boli vyhotovené v rámci iných konaní, či už v konaní opatrovanskom alebo v rámci konania trestného. V tomto kontexte odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, ktorý sa dôsledne zaoberal jednotlivými znaleckými posudkami, ktoré nie sú v rozpore, avšak je nutné zdôrazniť, že znalecké posudky vyhotovené v rámci konania vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9P/1/2018, boli vyhotovované za účelom posúdenia návrhu na úpravu styku žalobcu s jeho maloletým synom, ktorého má s manželkou žalovaného. Je pravdou, že v rámci tohto konania vyhotovil znalecký posudok D. D. G., a to znalecký posudok č. XX/XXXX zo dňa 23.08.2018 so záverom, že žalobca bude schopný vykonávať prácu, ktorú vykonával pred úrazom bez pracovných obmedzení, pričom znalec v odôvodnení zároveň konštatuje, že žalobca je po úraze hlavy s otrasom mozgu s následnou operáciou dňa 11.09.2017 s tým, že od úrazu je až na krátku prestávku práceneschopný. Znalec v závere konštatuje tiež, že ťažkosti, ktoré u žalobcu pretrvávajú sú hlavne bolesti hlavy pri ťažkej práci v oblasti tváre a v záhlaví, pričom tieto bolesti sú s najväčšou pravdepodobnosťou spôsobené opuchom slizníc v dutinách tvárových kostí v oblasti zlomeniny, kde sa pri zvýšení tlaku hromadí krv, čo spôsobuje bolesť. Tento stav sa s najväčšou pravdepodobnosťou ustáli do jedného roka po úraze po operácii môže pretrvávať aj dlhšie, avšak predpokladá nízku intenzitu bez nutnosti pracovného obmedzenia. Čo sa týka slzenia oka pri väčšej námahe a večer pri pozeraní, tieto ťažkosti ho obmedzujú minimálne v pracovnom nasadení. Je pravdou, že ten istý znalec vypracoval následne znalecký posudok dňa 11.11.2018 pod č. XX/XXXX, avšak v rámci tohto posudku mu boli zadané otázky zo strany objednávateľa, teda žalobcu ako poškodeného, kde jeho úlohou bolo odpovedať, aký bol zdravotný stav pred nehodou, aký bol zdravotný stav po nehode, popísať, či tento zdravotný stav po úraze je v príčinnej súvislosti s napadnutím, určiť, či zmeny poškodeného po úraze vyžadujú formu liečby a určiť, či sa u poškodeného vyskytujú trvalé následky a ohodnotiť stav počtom bodov. Z toho teda vyplýva, že znalecká úloha bola daná znalcovi úplne inak ako v konaní pred opatrovanským súdom. V tomto posudku znalec v bode 3.2.1. konštatuje, že žalobca bol pred nehodou zdravý, neliečil sa na žiadne ochorenie, potom popísal poškodenia, ktoré utrpel žalobca pri autonehode a znalec rovnako popísal stav poškodeného po nehode vrátane trvalých následkov s tým, že tento jeho stav je s najväčšou pravdepodobnosťou v príčinnej súvislosti s úrazom. Znalec zároveň v bode 3.2.4. ozrejmil, že v súčasnosti je pacient v starostlivosti neurológa, psychiatra, užíva lieky na tíšenie bolesti a proti depresii, prognóza je nejasná, možnosť zlepšenia stavu aj po fyzickej aj psychickej stránke, ale je možné aj zhoršenie. V súčasnosti považoval znalec zdravotný stav žalobcu za ustálený s tým, že popisuje rovnaké subjektívne ťažkosti a zároveň bodovo znalec na základe pokynu ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia položkou 253 - vážne mozgové alebo duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy na 260 bodov so zvýšením podľa § 10 ods. 4 zákona na 62,55 %, teda spolu 423 bodov a rovnako pod položkou 258 - traumatické postihnutie trojklaného nervu s ohodnotením 50 bodov s navýšením 62,55 %, teda spolu 81 bodov a celkovo teda náhrada za SSU predstavuje 504 bodov. Znalec zároveň odôvodnil navýšenie zvýšenia v zmysle § 10 ods. 4, pričom znalec konštatuje, že u poškodeného ho sťaženie spoločenského uplatnenia obmedzilo vo všetkých oblastiach života uplatnenia a s prihliadnutím na vek, kedy v čase utrpenia poranenia mal 28 rokov, k tomu prináleží navýšenie o 62,55 % (100 % za jeden vek roku, 0 % pri 73 rokoch, čo je priemerný vek dožitia muža na Slovensku), pričom jeden rok života do priemerného dožitia predstavuje

1,39 %-né navýšenie. Znalecký posudok zároveň popísal zoznam všetkých príloh vrátane zdravotnej anamnézy, a tiež k nemu priložil objektívne nálezy a lekárske správy, na základe ktorých vyhotovil daný znalecký posudok.

23. Žalobca zároveň predložil v poradí druhý znalecký posudok vyhotovený D. C. D. pod č. X/XXXX, kde mu boli zadané rovnaké otázky ako predchádzajúcemu znalcovi, kedy účelom znaleckého posudku bolo vyhotoviť tento posudok pre potreby súdneho konania s dátumom vyžiadania 29.05.2019, pričom dátum, ku ktorému bol posudok vypracovaný je 28.08.2019. Tento znalec v závere svojho posudku konštatuje, že žalobca utrpel z psychiatrického hľadiska akútnu stresovú poruchu, ktorá v neskoršom priebehu prebiehala pod obrazom depresívnej poruchy so somatizáciou algickými prejavmi a negatívne osobnostné zmeny v zmysle nárastu neurocizizmu, zmeny temperamentu, posttraumatickej stresovej poruchy, úzkosti, emočného prežívania a stálosti zhoršenia frustračnej tolerancie a celkovej tolerancie na záťaž. Objavenie sa tejto symptomatológie výrazne narušilo všetky zaužívané stereotypy, ktoré mal vytvorené v bežnom živote, za ktoré znalec ohodnotil podľa položky 255 - vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov v rozmedzí bodov 260 až 1.300, celkovo počtom bodov 600. Rovnako znalec dospel k záveru, že keďže k úrazu a psychickým poruchám u probanta došlo vo veku 28 rokov, kedy bol na vrchole fyzickej a psychickej spoločenskej a profesionálnej zrelosti a zručnosti, bodové ohodnotenia v súlade s § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 zvýšil o dvojnásobok, teda na 1.200 bodov. S prihliadnutím na námietky zo strany žalovaného súd v prejednávanej veci nariadil ďalšie znalecké dokazovanie, kedy za znalkyňu ustanovil D. I. K., jej úlohy jej vymedzil v uznesení zo dňa 12.09.2022, ktorá riadne zodpovedala na všetky súdom stanovené otázky a v závere svojho posudku ohodnocuje bodovo sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu na základe rovnakej položky, to znamená položky 255 čiastkou 600 bodov, navýšenú o 100 %, celkovo na 1.200 bodov, to znamená rovnako ako znalec D. D. vo svojom znaleckom posudku. Na odstránenie nezrovnalostí a námietok bola následne táto súdom ustanovená znalkyňa predvolaná pred súd, ktorá pri výsluchu zotrvala na záveroch svojho znaleckého posudku, popísala priebeh znaleckého dokazovania, zaoberala sa aj tým, či je možné, aby si psychiater zistil úmyselné zavádzanie klienta s tým, že lekár sa vie a musí vysporiadať aj s takouto okolnosťou, popísala zdravotný stav žalobcu pred úrazom a tiež sa zaoberala pri výsluchu aj rozdielom v základných položkách, ktoré konštatuje v položke 255

a v položke 253. Znalkyňa na túto otázku uviedla, že medzi týmito položkami nie je súvis, pretože tam ide o traumy a čo sa týka vzťahu medzi položkami 252 a 255 znalkyňa uviedla, že rozdiel je v tom, ak niekto má napríklad otras mozgu a postkomočný syndróm, je to súbor príznakov, ktoré sa môžu vyskytnúť, nie sú dlhého trvania ako sú bolesti hlavy, zvracanie a únava. Zároveň znalkyňa aj zodpovedala, že zdravotný stav žalobcu nemôže byť zaradený pod túto položku, pretože je nepriaznivý, vznikol na základe psychickej traumy a postkomočný syndróm je krátkeho trvania. Rovnako sa znalkyňa zaoberala aj 100 %-ným zvýšením bodového ohodnotenia, ako aj prognózou jeho zdravotného stavu. Znalkyňa zároveň pri výsluchu potvrdila, že sa informovala pri znaleckom dokazovaní o spôsobe života žalobcu, pričom vychádzala z toho, čo jej povedal, z toho čo si prečítala z psychiatrických náleзов, keď s ním na vyšetrenia chodil jeho priateľ, pretože nebol schopný sa sám dopraviť. Rovnako uviedla, že o tomto spôsobe života vie z posudzovania invalidity s tým, že jeho život je zmenený, je to mladý človek a trvá preto na 100 % zvýšení sťaženia spoločenského uplatnenia.

24. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že táto súdom ustanovená znalkyňa mala k dispozícii všetky znalecké posudky, ktoré boli vyhotovené ako pre účely tohto konania, tak aj pre účely či už opatrovanského alebo trestného konania a všetkými týmito posudkami sa vo svojom znaleckom posudku zaoberala. Pokiaľ vychádzame zo štruktúry znaleckého posudku č. X/XXXX v časti II. Posudok - Výpis zo spisu, sa zaoberá rozsiahlym spisovým materiálom a popisuje jednotlivé znalecké posudky, ktoré boli pre účely jednotlivých konaní vypracované. V časti - Výpis zo zdravotnej dokumentácie, znalkyňa popisuje jednotlivé ošetrenia a diagnózy žalobcu, ktoré tento podstúpil a v časti - Psychiatrické vyšetrenie, znalkyňa popisuje rodinnú anamnézu, osobnú anamnézu ako aj objektívne psychiatrický nález v prejednávanej veci. V posudku ďalej na stranách 15 - 17 sumarizuje výsledky psychiatrického ambulantného vyšetrenia a v konečnom dôsledku v bode III. na stranách

17 - 19 odpovedá na otázky uložené jej v rámci úloh a otázok, ktoré jej boli predložené zo strany súdu prvej inštancie. Znalkyňa popísala trvalé následky po úraze zo dňa 29.08.2017 na žalobcovom zdravotnom stave, z ktorých vyplýva, že úraz zanechal trvalé následky v zmysle do súčasnosti pretrvávajúcich príznakov, posttraumatickej stresovej poruchy a depresie s poklesom pracovnej schopnosti, kedy posudzovaný je invalidizovaný na 45 % zo dňa 09.09.2019. V dôsledku

toho sa znížila úroveň pracovnej pozície a tým aj finančná úroveň s tým, že tieto psychické poruchy majú dopad na obmedzenie citového života posudzovaného, obmedzenie jeho voľnočasových aktivít a neschopnosť zvládať aktivity v skupine ľudí. Sú prítomné pesimistické postoje do budúcnosti. Znalčka odpovedala na obmedzenia v konkrétnej bežnej činnosti s tým, že následky úrazu závažne obmedzujú žalobcu v konkrétnych bežných životných situáciách ako je obmedzenie v pracovnej oblasti aj s prihliadnutím na čiastočnú invaliditu, obmedzenie vo voľnočasových aktivitách, obmedzenie citového života a obmedzenie spoločenského života. Znalčka zároveň uviedla, že nepredpokladá, že by na aktuálne tvrdené ťažkosti žalobcu mala vplyv jeho predchádzajúca rodinná anamnéza vrátane partnerského vzťahu s pani E.. Žalobca má obmedzenú práceschopnosť, je invalidizovaný na 45 %, vykonáva menej náročnú prácu, ktorú nie vždy zvláda, jeho citový život je oploštený ale je schopný poskytnúť citové zázemie rodine. Trpí obmedzením voľnočasových aktivít ako je športovanie, účasť v spoločenskom živote je taktiež obmedzená, má tendenciu k izolácii. Znalčka zároveň ohodnotila sťaženie spoločenského uplatnenia po úraze dňa 29.08.2017 položkou 255 - vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesňových situácií z bodovým ohodnotením 600 bodov, ktoré s prihliadnutím na § 10 ods. 14 zákona č. 43/2004 Z.z., vzhľadom na mladý vek posudzovaného a jeho invalidizáciu navýšila o 100 %, teda celkový počet 1.200 bodov.

25. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že tento znalecký posudok je v zhode s predchádzajúcim znaleckým posudkom vypracovaným znalcom D. C. D. a zároveň z výsluchu znalkyne vyplýva, že položky, ktoré ohodnocovala nie sú totožné s položkami, ktoré ohodnocoval ďalší znalec D. D. G.. Z týchto dôvodov potom zhodne so súdom prvej inštancie dospel aj odvolací súd k tomu záveru, že nie je potrebné vyhotovovať ďalšie kontrolné znalecké dokazovanie, nakoľko tu nebol zistený žiaden rozpor vo vypracovaných znaleckých posudkoch, tieto boli náležite a presvedčivo odôvodnené a vysvetlené, a preto námietky vznesené pred súdom prvej inštancie ako aj pred odvolacím súdom v rámci podaného opravného prostriedku zo strany žalovaného, boli v celom rozsahu nedôvodné. Pokiaľ teda porovnáme všetky tri znalecké posudky vyhotovené pre účely tohto konania, všetky tri znalecké posudky sa zhodujú v tom, že žalobca bol pred nehodou zo dňa 29.08.2017 zdravý, netrpel žiadnou psychickou poruchou, nebol psychiatricky vyšetrený ani liečený. V zásade sa rovnako všetky tri znalecké posudky zhodujú v tom, že po predmetnom úraze utrpel žalobca trvalé následky, pričom všetky posudky sa zhodujú v tom, že sa jedná o depresívnu poúrazovú poruchu s tým, že v znaleckom posudku D. G. sú popísané ako následky poškodeného po nehode bolesti hlavy, bolesti nervov druhej vetvy trojklaného nervu vľavo a záhlavových nervov, v posudku D. D. je popísaný depresívny syndróm, posttraumatická cephelea a posttraumatická stresová porucha a v znaleckom posudku D. K. je popísaná diagnóza - vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesňových situácií. Rovnako všetky tri znalecké posudky sa stotožňujú v tom, že zdravotný stav pacienta je v príčinnej súvislosti s týmto úrazom s tým, že čiastočné odchýlky v rámci jednotlivých znaleckých posudkov môžu byť spôsobené i tým, že žalobca bol vyšetrovaný u jednotlivých znalcov v rôznych obdobiach, avšak v konečnom dôsledku v poradí posledný znalecký posudok D. K. jednoznačne konštatuje, že u žalobcu pretrvávajú príznaky PTSP s tým, že porucha spôsobila trvalé následky, a to pokles pracovnej schopnosti, kedy je žalobca invalidizovaný na 45 %, čím sa znížila úroveň pracovnej pozície a zároveň finančná úroveň, znížila sa kvalita života s tým, že tieto psychické poruchy majú dopad na obmedzenie citového života posudzovaného, voľnočasových aktivít, neschopnosť zvládať aktivity v skupine ľudí, sú prítomné pesimistické postoje do budúcnosti. Tieto následky úrazu úplne nevyklúčujú, avšak závažne obmedzujú žalobcu v pracovnej oblasti, kedy je čiastočne invalidizovaný, vo voľnočasových aktivitách, v obmedzení citového života ako aj v obmedzení spoločenského života. Samotná znalčka v závere posudku popisuje, že stav žalobcu sa vyvíjal od úrazu do súčasnosti a nebol prítomný hneď po úraze, kedy možno predpokladať akútnu stresovú reakciu, ktorá sa vyvinula postupne, príznaky doteraz pretrvávajú s kolísavou intenzitou bez významného zlepšenia s tým, že takýto priebeh je pre posttraumatickú stresovú poruchu typický.

26. Čo sa týka ďalších námietok zo strany žalovaného ohľadom svedeckej výpovede bývalej priateľky žalobcu, H. E., ktorá je manželkou žalovaného, s touto sa riadne vysporiadal súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení, pričom faktom je, že táto svedkyňa so žalobcom dlhodobo nežije, naopak žije v spoločnej domácnosti so žalovaným s tým, že jej údaje o terajšom živote žalobcu sú sprostredkované z informácií, ktoré má od ich spoločného syna, pričom naopak ďalší svedok, ktorý bol v konaní vypočutý, I. C., priateľ žalobcu, ktorý s ním je v kontakte, popísal bežný život žalobcu ako aj jeho ťažkosti a problémy, ktoré nastali po danom úraze. S rozporami vo výpovediach týchto svedkov sa súd prvej

inštancie vysporiadal v bode 41 ako aj v ďalších bodoch odôvodnenia (napr. bod 47 a 48) svojho rozsudku a odvolací súd sa s týmto odôvodnením súdu prvej inštancie v celom rozsahu stotožňuje a zároveň na neho odkazuje.

27. Čiastočne dôvodné však bolo odvolanie zo strany žalobcu vo vzťahu k zamietnutiu jeho návrhu v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania. V tomto kontexte dospel odvolací súd k tomu záberu, že je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP z dôvodu, že súd prvej inštancie sa v prejednávanej veci vôbec nezaoberal dôvodmi, pre ktoré nepriznal žalobcovi požadované úroky z omeškania, a preto z tohto pohľadu je potom rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti nepreskúmateľný. Z tohto dôvodu preto odvolací súd v tejto napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

28. V časti zamietnutia nároku týkajúceho sa súm za vyplatené posudky a nepreukázaných nákladov na zakúpenie liekov odvolanie podané nebolo, a preto je v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

29. Keďže výrok o trovách konania súvisí s rozhodnutím vo veci samej ako celku, bolo potrebné zrušiť aj rozsudok súdu prvej inštancie v časti priznanej náhrady trov konania. V tomto kontexte však neobstoja námietky zo strany žalobcu, ktorý namietal, akým spôsobom bol vypočítaný pomer úspechu a neúspechu žalobcu v prejednávanej veci. Výpočet súdu prvej inštancie v tomto kontexte bol v celom rozsahu správny a korektný, keďže žalobca si uplatnil nárok vo výške 35.357,83 eur, prvostupňový súd mu priznal plnenie vo výške 34.010,27 eur, čo predstavuje 96,19 %-nú úspešnosť. Žalovaný tak mal po odrátení neúspechu zo strany žalobcu, úspech vo výške 3,81 % (jedná sa o zamietnutie žaloby v časti nákladov vynaložených na znalecké posudky a v časti týkajúcej sa nepreukázaných výdavkov na lieky). Bežný je potom taký postup, že od úspechu žalobcu sa odpočíta úspech žalovaného a v konečnom dôsledku tak čistý úspech žalobcu predstavuje 92,38 % tak, ako správne uviedol súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení. Preto tieto odvolacie námietky zo strany žalobcu dôvodné neboli.

30. Preto s poukazom na vyššie uvedené bude úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní opätovne sa zaoberať požadovanými úrokmi z omeškania zo strany žalobcu voči žalovanému a s prihliadnutím na tú skutočnosť, že výroky III., IV. sú súvisiacimi výroky týkajúcimi sa náhrady trov konania, opätovne rozhodnúť aj o náhrade trov konania v prejednávanej veci.

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).